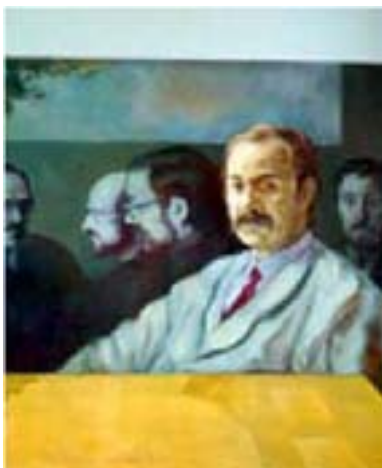


Lluís Argemí d'Abadal (1945-2007): tot recordant un somriure.



El passat 14 de març ha mort el nostre company i amic Lluís Argemí, catedràtic del Departament d'Història i Institucions Econòmiques de la Universitat de Barcelona, un dels màxims especialistes de la història del pensament econòmic a les universitats catalanes i espanyoles.

El 1970 havia acabat els estudis d'enginyeria agrònoma a la Universidad Politécnica de Madrid, on va doctorar-se deu anys després. El 1972 ingressà com a professor ajudant a la Facultat de Ciències Econòmiques de la Universitat de Barcelona, i el 1973 va obtenir el Màster en Política Econòmica a la New School for Social Reserach de Nova York. Durant una colla d'anys va compatibilitzar la seva docència com a professor interí a la Universitat de Barcelona amb les classes d'economia a l'American College of Barcelona de la Drake University, l'Institut Catòlic de Ciències Socials, l'Université de Paris IV Sorbonne, i ESADE, fins que el 1984 va guanyar la plaça de professor titular de l'Àrea de Pensament Econòmic i s'integrà al Departament d'Història i Institucions Econòmiques de la Universitat de Barcelona dirigit per Jordi Nadal.

Des de mitjans dels anys 1970 havia ingressat al PSUC, encara a la clandestinitat, i posteriorment ho faria a Iniciativa per Catalunya, formacions polítiques on va participar al seu grup d'economistes i va publicar diversos articles a la revista *Nous Horitzons* o la *Fundació Utopia*. Després de ser secretari i vicedegà de la Facultat de Ciències Econòmiques i Empresariales el 1980-81, i el 1984 fou escollit degà amb un equip de professorat progressista agrupat entorn de anomenat *Moviment d'Alternativa Universitària (MAU)*, que va administrar dita facultat d'una forma col·legiada ben poc usual fins a l'any 1988. Algunes de les seves innovacions, com la creació de la cooperativa que gestiona la llibreria *l'Economista*, encara perduren avui. Alguns dels resultats de la seva gestió encara perduren, com la cooperativa i la llibreria *L'Economista*. El 1997 guanyà la plaça de catedràtic d'universitat i esdevingué, juntament amb Ernest Lluch, l'especialista en història del pensament econòmic més significat de la Universitat de Barcelona.

El seus coneixements d'agronomia i economia van orientar la seva recerca cap a les doctrines fisiocràtiques. El 1985 va publicar amb Ernest Lluch el llibre *Agronomía y Fisiocracia en España*, el 1988 va compilar el volum sobre *Agricultura e Il·lustración*, i el 1993 *La revolución agrícola en España*, a més de diversos articles sobre el tema a revistes com *History of Political Economy* o *Économies et Sociétés*. També va interessar-se per l'anàlisi comparada dels esquemes d'equilibri general de Marx, Walras i Sraffa, i per les relacions entre el canvi tècnic agrari i el desenvolupament del pensament agrarista a l'Espanya contemporània. Va ressenyar, editar o prologar multitud d'economistes, entre els que destaca l'edició catalana de la *Teoría General de l'ocupació l'interès i el diner* de Keynes, feta conjuntament amb Àngels Martínez. Amb Alfons Barceló va escriure o prologar varis treballs sobre teoria i història econòmica. Menció especial mereixen els diversos textos conjunts amb Ernest Lluch sobre la difusió a Europa, Espanya i Catalunya del pensament de la fisiocràcia, la Il·lustració i l'enciclopedisme, els industrialismes i el krausisme econòmic (alguns dels quals amb la participació de Salvador Almenar i José Luis Cardoso). També ha dedicat varis treballs a l'obra d'Ernest Lluch després del seu assassinat l'any 2000.

Entre els seus darrers treballs destaquen *L'agricultura moderna: de l'alimentació al medi ambient*, editat conjuntament amb Manuel Rodríguez Zúñiga el 2004; la seva contribució sobre la Llei de Gossen a *An eponymus dictionary of economics*, editat per Julio Segura i Carlos Rodríguez Braun; el seu capítol sobre "Lorenzoni i l'economia agrària" al llibre *Ètica ed economia*, editat per Vitoantonio Gioia i Stefano Spalletti el 2005; una síntesi d'*Història del pensament econòmic a Catalunya* (Pagès/Eumo, 2005); un capítol sobre Feliu de la Peña i el mercantilisme al volum d'assaigs *En la estela de Ernest Lluch* editat el 2006 per Alfonso Sánchez Hormigo a la Universidad de Zaragoza; i el mateix any una contribució sobre "La mà invisible i la divina providència de Smith" al primer volum de *Miscel·lània* de la Fundació Ernest Lluch. També és un premsa un darrer article a *Économies et Sociétés*.

L'obra escrita i la docència viscuda de Lluís Argemí ens han ensenyat a entendre millor els economistes llegint-los en el context històric del seu temps, i a entendre millor la història econòmica llegint-la amb els ulls dels seus economistes. Totes les persones que hem tingut la sort de tenir-lo a prop sempre recordarem que abans que res, ell ofería un somriure. Allò que més apreciava era sentir-se bé en companyia d'altres, i per això ajudava els altres a sentir-se millor al seu voltant. Potser això tenia alguna cosa a veure amb la seva opció cívica i política en favor dels més desafavorits.

El Departament d'Història i Institucions Econòmiques i el Centre de Recerca Antoni de Capmany de la Universitat de Barcelona volen trametre el seu condol a tots els familiars i amics de Lluís Argemí, i agrair les nombroses mostres de solidaritat i record rebudes.

Enric Tello Aragay

Director del Departament d'Història i Institucions Econòmiques de la UB

Carles Sudrià Triay

Director del Centre de Recerca Antoni de Capmany de la UB